

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

18 AOUT 1950.

PROPOSITION DE LOI

portant institution d'un Conseil National
de la Coopération.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Parlement a voté, au cours de la session de 1947-1948 la loi portant organisation de l'Economie. Il a, de cette façon, créé le cadre dans lequel viendront s'insérer des institutions à grande portée sociale et économique : le Conseil central de l'Economie, les Conseils professionnels et les Conseils d'Entreprises.

Il a voté également une loi qui s'articule sur le système dont il est question ci-dessus et qui tend à instituer le « Conseil supérieur des Classes moyennes ».

L'objet de ces Conseils de l'Economie consiste notamment dans la représentation des activités économiques : production, distribution et même consommation. Bien que les grandes forces économiques — monde des entreprises, monde des travailleurs, secteur de la distribution (classes moyennes) — obtiennent une représentation adéquate, un secteur d'activité important — le secteur coopératif, admis au sein du Conseil central de l'Economie — n'a pas obtenu un sort comparable.

C'est le but que s'assignent les auteurs de la présente proposition, de combler cette lacune. Ils n'ont pas la prétention de faire, par cette initiative, une proposition originale. Ils se réfèrent largement à la proposition qui fut déposée sur le bureau du Sénat par M. Logen (Doc. n° 63 du 16 janvier 1947) et qui tend à créer l'Office national de la Coopération belge.

La présente proposition vise à donner au secteur particulier de l'activité coopérative la place qui lui revient dans l'édifice économique et social dont les fondements se trouvent dans la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'Economie.

* * *

Personne ne conteste le rôle de la coopération dans notre

18 AUGUSTUS 1950.

WETSVOORSTEL

houdende instelling van een Nationale Raad
voor de Coöperatie.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het Parlement heeft tijdens het zittingsjaar 1947-1948 het wetsontwerp houdende organisatie van het Bedrijfsleven aangenomen. Aldus heeft het 't kader geschapen waarin verschillende instellingen van grote maatschappelijke en economische betekenis zullen ingeschakeld worden : de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, de Beroepsraden en de Bedrijfsraden.

Het nam eveneens een wet aan welke aansluit bij het stelsel, waarvan hierboven sprake, en de instelling van de « Hoge Raad voor de Middenstand » ten doel heeft.

Het doel van die Raden voor het Bedrijfsleven is, o.m., de vertegenwoordiging van de economische bedrijvigheden : voortbrengst, distributie en zelfs verbruik. Hoewel de grote economische krachten — de ondernemings- en de arbeiderswereld, de sector van de distributie (middenstand) — een met hun belangrijkheid overeenstemmende vertegenwoordiging bekomen, is dit niet het geval met een andere belangrijke in de schoot van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven opgenomen sector, de coöperatieve sector.

Die leemte aanvullen, ziedaar het doel dat de indieners van dit voorstel nastreven. Door dit initiatief beweren zij niet een oorspronkelijk voorstel in te dienen. Zij steunen grotendeels op het bij de Senaat door de heer Logen ingediende voorstel (Stuk Senaat, n° 63 van 16 Januari 1947) strekkende tot de instelling van de Nationale Dienst voor de Belgische Coöperatie.

Dit voorstel heeft ten doel aan de bijzondere sector van de coöperatieve bedrijvigheid de plaats te geven die hem toekomst in het economisch en maatschappelijk bouwmerk waarvan de grondslagen werden gelegd door de wet van 20 September 1948 houdende organisatie van het Bedrijfsleven.

* * *

Niemand betwist de rol van de coöperatie, zowel in ons

G.

pays, comme dans le monde entier. Issue de l'initiative de quelques pionniers, il y a un siècle, née de la conscience de classe de quelques modestes travailleurs s'arc-boutant contre la misère, la coopération est devenue aujourd'hui une lumineuse idée qui a débordé toutes les classes sociales et a gagné tous les continents.

Elle est une forme à la fois généreuse et rationnelle de la solidarité humaine, qui fut pratiquée surtout par les classes laborieuses.

On estime que les formes diverses du mouvement coopératif intéressent directement environ un cinquième de la population belge. Le succès actuel des principes coopératifs, au sein de notre agriculture, témoigne de leur vitalité.

Comme le soulignait très justement M. Logen : « ... la coopération n'est pas reconnue et répandue par un seul parti politique... son action n'est pas dirigée contre l'une ou l'autre classe de la société, puisque toutes les classes s'en servent pour réaliser plus facilement et avec plus de profit, un but commun à tous les adhérents... C'est à tort que l'on représente la coopération comme un instrument de lutte contre les classes commerçantes et artisanales. »

C'est dans les domaines les plus variés que l'on rencontre aujourd'hui des institutions à forme coopérative, consommation, distribution, transport, production ouvrière, artisanale, agricole ou horticole, pharmacie, crédit, assurances, construction, etc...

Tout récemment, on a vu se constituer avec l'appui des pouvoirs publics des coopératives de sinistrés en vue de la reconstruction.

Encore s'agit-il de distinguer les véritables coopératives constituées sous le régime de la loi du 18 mai 1873, — elles sont des milliers — des institutions qui ne sont que des simulacres.

Quoi qu'il en soit, la coopération a pris un tel développement, dans notre société qu'il n'est pas possible que l'Etat, non seulement, se désintéresse d'un mouvement si profondément enraciné dans nos populations, mais ne lui accorde dans l'organisation de l'Economie, la consécration officielle que lui vaut son action pleinement méritoire.

* * *

L'article premier porte création du Conseil national de la Coopération. Ce sera un organe de notre vie publique doté de la personnalité civile. Son Statut est identique à celui des autres conseils de l'Economie.

* * *

L'article 2 a trait à la composition du Conseil. Il nous a paru que la limite de vingt membres est raisonnable. Des conseils trop nombreux voient leur capacité de travail alourdie. Toutes les formes du mouvement coopératif doivent être représentées à raison de leur importance. Il conviendra de donner à la consommation et à la distribution la représentation conforme à la large place qui est la leur au sein du secteur coopératif.

Les fédérations et unions nationales sont considérées comme représentatives.

Par analogie avec les Conseils de l'Economie, le Président peut être une personnalité indépendante.

* * *

Nous avons insisté plus haut sur la discrimination qui s'impose entre vraies coopératives et institutions qui n'ont de la coopération que la dénomination sociale. C'est par

land als in de ganse wereld. Een eeuw geleden voortgekomen uit het initiatief van enkele baanbrekers, ontstaan uit het klassebewustzijn van enige eenvoudige arbeiders die zich schrap zetten tegen de ellende, is de coöperatie thans een schitterende idee geworden die tot in alle maatschappelijke lagen is doorgedrongen en alle continenten heeft veroverd.

Zij is een edelmoedige en tevens rationele vorm van de menselijke solidariteit, die vooral werd beoefend door de werkende klasse.

Men schat dat de verschillende vormen van de coöperatieve beweging nagenoeg een vijfde van de Belgische bevolking rechtstreeks aanbelangen. De bijval van de coöperatieve beginselen in de schoot van onze landbouw getuigen van hun levenskracht.

Zoals de heer Logen er zeer terecht op wees : « ... de coöperatie wordt niet slechts door één enkele politieke partij erkend en verspreid... haar werking is niet gericht tegen een of andere klasse van de maatschappij, vermits alle klassen er gebruik van maken om, met meer gemak en meer voordeel, een voor alle leden gemeenschappelijk doel te bereiken... Ten onrechte wordt de coöperatie voorgesteld als een strijdmaschine tegen de klasse der handelaars en der ambachtslieden. »

Op de meest verschillende gebieden treft men thans coöperatie-instellingen aan : verbruik, distributie, vervoer, arbeids-, ambachts-, landbouw- of tuinbouwproductie, apotheken, kredietwezen, verzekeringen, bouwbedrijf, enz...

Kort geleden werden, met de steun van de openbare besturen, coöperatieven van geteisterden met het oog op de wederopbouw opgericht.

Er moet, evenwel, een onderscheid gemaakt worden tussen de echte coöperatieven opgericht onder het stelsel van de wet van 18 Mei 1873 — er zijn er duizenden —, en de instellingen die slechts nabootsingen zijn.

Hoe 't ook zij, de coöperatie heeft zo een ontwikkeling in onze samenleving bereikt, dat het niet denkbaar is dat de Staat aan een zo diep in onze bevolking ingewortelde beweging niet alleen geen belang zou hechten, maar ook dat hij haar niet de officiële bekrachtiging die zij zich door haar ten volle verdienstelijke actie heeft verworven, zou toekennen in de organisatie van het Bedrijfsleven.

* * *

Het eerste artikel richt een Nationale Raad voor de Coöperatie in. Hij zal een orgaan van ons openbaar leven zijn, begiftigd met rechtspersoonlijkheid. Het Statuut er van zal gelijkaardig zijn aan dat van de overige raden voor het Bedrijfsleven.

* * *

Artikel 2 heeft betrekking op de samenstelling van de Raad. Het is ons gebleken, dat de beperking tot twintig leden redelijk is. Raden met te veel leden leveren minder werk. Al de vormen van de coöperatieve beweging moeten vertegenwoordigd zijn in verhouding tot het belang er van. Aan het verbruik en aan de distributie komt dan ook een vertegenwoordiging toe die overeenstemt met de ruime plaats welke zij in de coöperatieve sector innemen.

De verbonden en nationale bonden worden als representatief beschouwd.

Naar het voorbeeld van de Raden voor het Bedrijfsleven, kan de voorzitter een onafhankelijke persoonlijkheid zijn.

* * *

Wij hebben hoger de nadruk gelegd op het onderscheid dat moet worden gemaakt tussen werkelijke coöperatieven en instellingen die van de coöperatie slechts de maatschap-

voie d'arrêté royal, que les conditions pour être admises à la représentation, seront fixées. Ces conditions devront en tout état de cause formuler les cinq principes inscrits à l'article 3.

De même, c'est un arrêté royal qui fixera la procédure d'agrément. L'objet de l'article 3 est double. Mais il faut souligner qu'il édicte surtout des garanties pour la vraie coopération.

* * *

La loi confie à des arrêtés d'exécution la fixation des règles de présentation et de fonctionnement. Elle fixe, aux termes de l'article 4, la durée des mandats.

Pour garantie de souplesse, le règlement d'ordre intérieur, approuvé par le Roi, peut prévoir des comités restreints ou des sections, lorsqu'il s'agit de problèmes n'intéressant qu'un sous-secteur particulier.

* * *

L'article 5 détermine la mission du Conseil national de la Coopération. Cette mission est consultative. Elle n'est pas exécutive. Le Conseil national de la Coopération n'est pas un instrument de l'administration étatique. Il est autonome au regard des pouvoirs publics. Il ne convient pas de lui accorder des pouvoirs d'administration ou de juridiction qui seraient incompatibles avec notre statut constitutionnel. Toutefois, sa mission est double.

Dans le secteur de l'Economie coopérative, il est habilité à étudier et promouvoir tout ce qui peut favoriser et développer les institutions et l'esprit coopératifs; dans un certain sens, il s'agit d'une mission d'action.

La seconde mission ressortit plus spécialement au mécanisme général de l'organisation de l'Economie. Elle réalise la consultation du secteur coopératif par un Ministre — en son nom personnel ou au nom du Gouvernement — et par le Conseil central de l'Economie.

Cette consultation se fait par voie d'avis, de propositions et de rapports, et ce, d'initiative ou à la demande de ces autorités.

On saisira toute la portée d'une telle consultation dans le cas des coopératives de consommation. De toutes les forces économiques qui trouvent leur expression au sein du Conseil central de l'Economie, c'est elles qui pourront le mieux traduire les vœux et desiderata des huit millions et demi de Belges qui sont des consommateurs.

* * *

L'article 6 habilite les représentants des coopératives de distribution et de consommation à présenter des listes pour le Conseil central de l'Economie. Cette présentation se fait conformément aux modalités indiquées par la loi du 20 septembre 1948.

* * *

La gestion journalière du Conseil National de la Coopération est confiée à un bureau.

Les vice-présidents devraient être choisis à raison d'un par groupe parmi les groupes a) et b) ci-dessous :

- a) le groupe des coopératives de consommation et de distribution;
- b) le groupe des autres coopératives prévues à l'article 2.

pelijke benaming hebben. De voorwaarden om tot de vertegenwoordiging te worden toegelaten, zullen vastgesteld worden bij Koninklijk besluit. De vijf in artikel 3 vastgelegde beginselen moeten steeds onder die voorwaarden worden geformuleerd.

Ook de erkenningsprocedure wordt bij Koninklijk besluit geregeld. Het doel van artikel 3 is tweevoudig. Maar er moet worden onderstreept dat het vooral waarborgen in 't leven roept voor de werkelijke coöperatie.

* * *

Volgens de wet zullen de regelen in zake voordracht en werking worden bepaald door uitvoeringsbesluiten. Zij stelt, luidens artikel 4, de duur van de mandaten vast.

Met het oog op meer soepelheid, kan het reglement van orde, dat goedgekeurd wordt door de Koning, beperkte comités of afdelingen voorzien, wanneer het vraagstukken geldt die slechts van belang zijn voor een bepaalde ondersector.

* * *

Artikel 5 bepaalt de opdracht van de Nationale Raad voor de Coöperatie. Die opdracht is van raadgevende, niet van uitvoerende aard. De Nationale Raad voor de Coöperatie is geen werktuig van het Staatsbestuur. Hij is zelfstandig ten opzichte van de openbare besturen. Het is niet geraden hem bevoegdheden in zake bestuur of rechtspraak te geven die onverenigbaar zouden zijn met ons grondwettelijk statuut. Zijn opdracht is evenwel tweërflei.

In de sector van het coöperatieve bedrijfsleven, is hij bevoegd om alles wat de coöperatieve instellingen of coöperatieve geest kan bevorderen of ontwikkelen, te bestuderen en in de hand te werken; in zekere zin gaat het om een actieopdracht.

De tweede opdracht behoort meer in 't bijzonder tot het algemeen mechanisme van de organisatie van het bedrijfsleven. Zij regelt de raadpleging van de coöperatieve sector door een Minister — in zijn persoonlijke naam of in naam van de Regering — en door de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven.

Die raadpleging geschiedt door middel van adviezen, voorstellen en verslagen, en dit op initiatief of ten verzoeken van die overheden.

Men zal de betekenis van een dergelijke raadpleging ten volle begrijpen in het geval van de verbruiksverenigingen. Van al de economische krachten die hun uitdrukking vinden in de schoot van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, zijn zij het die het best de wensen en verlangens van de acht en één half miljoen Belgen, die verbruikers zijn, zullen kunnen vertolken.

* * *

Artikel 6 verleent aan de vertegenwoordigers van de distributie- en verbruiksverenigingen de bevoegdheid om lijsten voor de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven voor te dragen. Die voordracht geschiedt overeenkomstig de vormen bepaald door de wet van 20 September 1948.

* * *

Het dagelijks beheer van de Nationale Raad voor de Coöperatie wordt toevertrouwd aan een bureau.

De ondervoorzitters zouden moeten gekozen worden naar verhouding van één voor ieder van onderstaande groepen a) en b) :

- a) de groep der verbruiks- en distributieverenigingen;
- b) de groep der overige coöperatieën, zoals bepaald bij artikel 2.

Les frais de fonctionnement sont couverts par un subside de l'Etat.

* * *

Les dispositions relatives à l'institution d'un secrétariat et au statut du personnel ainsi que les modalités de fonctionnement des services qui sont déterminées par arrêté royal, font l'objet de l'article 8.

L'article 9 prévoit les rapports du Conseil national de la Coopération et de son secrétariat avec les autres organes de l'organisation de l'Economie.

* * *

Mesdames, Messieurs.

En votant les dispositions de la présente proposition de loi, le Parlement donnera satisfaction à de larges couches de notre population qui ont foi en l'idéal de la coopération. Il assurera du même coup un perfectionnement de l'instrument légal en matière d'organisation économique.

E. LEBURTON.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Il est institué un Conseil National de la Coopération, doté de la personnalité civile.

Art. 2.

Le Conseil National de la Coopération est composé d'un président et de membres effectifs dont le nombre ne pourra excéder vingt.

Les membres effectifs sont choisis sur des listes doubles, présentées par les divers mouvements coopératifs du Royaume, quelles que soient les opinions politiques ou philosophiques de leurs membres et quel que soit leur but social: consommation, distribution, transport, production ouvrière, artisanale, agricole ou horticole, pharmacie, crédit, assurances, construction et autres.

Cette représentation s'effectue en fonction des effectifs groupés et de l'importance des activités développées.

Le Conseil National de la Coopération compte autant de membres suppléants que d'effectifs. Les uns et les autres sont désignés suivant les mêmes modalités et nommés par Arrêté Royal.

La Présidence est exercée par une personnalité étrangère à l'Administration et désignée par arrêté royal soit au sein du Conseil, soit en dehors après consultation des membres effectifs.

Pour l'application de la présente loi, les fédérations et les unions nationales de sociétés coopératives, sont considérées au même titre que les sociétés coopératives primaires.

Art. 3.

Le Roi fixe les formes et conditions suivant lesquelles les sociétés coopératives primaires libres, les fédérations et unions nationales libres de sociétés coopératives sont reçues

De werkingskosten worden gedekt door een toelage van de Staat.

* * *

De bepalingen betreffende de inrichting van een secretariaat en het statuut van het personeel, alsmede de bij Koninklijk besluit bepaalde werkingsmodaliteiten van de diensten, maken het voorwerp uit van artikel 8.

Artikel 9 regelt de betrekkingen van de Nationale Raad voor de Coöperatie en van diens secretariaat met de overige organen van de organisatie van het Bedrijfsleven.

* * *

Mevrouwen, Mijne Heren,

Door de bepalingen van dit wetsvoorstel goed te keuren zal het Parlement voldoening schenken aan brede lagen van de bevolking die in het coöperatief ideaal geloven. Het zal tegelijkertijd de wetgeving in zake economische organisatie volmaken.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Er wordt een Nationale Raad voor de Coöperatie opgericht, die rechtspersoonlijkheid geniet.

Art. 2.

De Nationale Raad voor de Coöperatie is samengesteld uit een voorzitter en uit werkende leden, wier aantal niet meer dan twintig mag bedragen.

De werkende leden worden gekozen op dubbele lijsten, voorgedragen door de verschillende coöperatiebewegingen van het Koninkrijk, ongeacht de politieke of wijsgerige opvattingen van hun leden en hun maatschappelijk doel: verbruik, distributie, vervoer, arbeids-, ambachts-, landbouw- of tuinbouwproductie, apotheeken, kredietwezen, verzekeringen, bouwbedrijf en andere.

Die vertegenwoordiging geschiedt volgens het aangesloten aantal leden en de belangrijkheid van de bedrijvigheid.

De Nationale Raad voor de Coöperatie telt evenveel plaatsvervangende als werkende leden. De enen en de anderen worden volgens dezelfde modaliteiten aangewezen en bij Koninklijk besluit benoemd.

Het Voorzitterschap wordt waargenomen door een persoonlijkheid buiten de administratie en bij Koninklijk besluit aangewezen, ofwel in de Raad, ofwel er buiten, na raadpleging van de werkende leden.

Met het oog op de toepassing van deze wet, worden de verbonden en bonden van coöperatieve maatschappijen op dezelfde voet behandeld als de primaire coöperatieve maatschappijen.

Art. 3.

De Koning stelt de normen en voorwaarden vast volgens welke de vrije primaire coöperatieven, de vrije verbonden en nationale bonden van coöperatieve maatschappijen

à se faire agréer, comme organismes habilités à participer à la formation du Conseil National de la Coopération.

Les conditions à déterminer par arrêté royal prévoient notamment que les statuts de ces organismes, ainsi que leur fonctionnement, est conforme aux principes coopératifs, à savoir :

- a) adhésion volontaire,
- b) égalité de droit de vote aux assemblées générales,
- c) désignation par l'assemblée générale des membres du Conseil d'Administration et du Collège des Commissaires,
- d) taux d'intérêt modéré et limité aux parts sociales,
- e) ristourne aux associés et éventuellement aux aspirants sociétaires de l'excédent bénéficiaire net au prorata des achats faits ou des prestations fournies.

Art. 4.

Les modalités de présentation des candidatures ainsi que les modalités de fonctionnement du Conseil sont déterminées par arrêté royal.

Le président du Conseil National de la Coopération est nommé pour six ans. La nomination est renouvelable.

Le mandat de membre est d'une durée de quatre ans. Il est renouvelable.

Le Conseil établit son règlement d'ordre intérieur qui est soumis à l'approbation du Roi. Ce règlement peut prévoir la constitution de comités restreints et de sections groupant les sociétés coopératives de même nature.

Art. 5.

Le Conseil National de la Coopération a pour mission d'étudier et de promouvoir, au sein du secteur de l'économie coopérative, toutes mesures propres à encourager et développer les principes et les idéaux de la coopération, à conseiller juridiquement et administrativement les institutions qui se réclament de l'esprit de la coopération.

Il adresse à un Ministre, et dans les matières de son ressort, au Conseil Central de l'Economie, soit d'initiative, soit à la demande de ces autorités, et sous forme de rapports exprimant les différents points de vue exposés en son sein, tous avis ou propositions concernant les problèmes relatifs au secteur d'activité qu'il représente.

Art. 6.

La section formée par les membres du groupe des coopératives de distribution et de consommation est habilitée à proposer à l'agrément du Conseil National de la Coopération des listes doubles de candidatures au Conseil Central de l'Economie, suivant les modalités prévues à l'article 2 de la loi du 20 septembre 1948.

Art. 7.

Le Conseil National de la Coopération est géré par un bureau composé du Président et de deux Vice-présidents. Ceux-ci sont élus par le Conseil National de la Coopération et choisis parmi les représentants des mouvements visés à l'alinéa 2 de l'article 2 de la présente loi.

kunnen erkend worden als organismen die bevoegd zijn om deel te nemen aan de samenstelling van de Nationale Raad voor de Coöperatie.

De bij Koninklijk besluit vast te stellen voorwaarden bepalen onder meer dat de statuten van die organismen alsmede hun werking overeenstemmen met de coöperatieve beginselen, nl. :

- a) vrijwillige toetreding;
- b) gelijkheid van stemrecht op de algemene vergaderingen;
- c) aanwijzing door de algemene vergadering van de leden van de Raad van Beheer en van het College der Commissarissen;
- d) matige rentevoet, beperkt tot de maatschappelijke aandelen;
- e) ristorno aan de vennoten en, bij voorkomend geval, aan de candidaat-vennoten, van het batig netto-saldo naar rato van de gedane aankopen of van de geleverde prestaties.

Art. 4.

De modaliteiten in zake voordracht van de candidaturen alsmede de modaliteiten in zake werking van de Raad worden bij Koninklijk besluit vastgesteld.

De voorzitter van de Nationale Raad voor de Coöperatie wordt benoemd voor zes jaar. Zijn benoeming is hernieuwbaar.

Het mandaat van lid heeft een duur van vier jaar. Het is hernieuwbaar.

De Raad stelt zijn reglement van orde vast, dat ter goedkeuring aan de Koning wordt voorgelegd. Dit reglement mag de samenstelling voorzien van beperkte comité's en van afdelingen die gelijkaardige coöperatieve maatschappijen groeperen.

Art. 5.

De Nationale Raad voor de Coöperatie heeft tot opdracht, binnen de sector van de coöperatieve economie, alle geschikte maatregelen in studie te nemen en in de hand te werken ten einde de beginselen en de idealen van de coöperatie aan te moedigen en te ontwikkelen, en de instellingen die zich op de geest van de coöperatie beroepen van juridisch en administratief advies te dienen.

Het maakt aan een minister en, voor de aangelegenheden van zijn ambtsgebied, aan de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, ofwel op eigen initiatief, ofwel op verzoek van die overheden, en in de vorm van verslagen waarin de verschillende in zijn midden uiteengezette standpunten tot uiting komen, alle adviezen of voorstellen over in verband met de vraagstukken betreffende de bedrijvigheidssector die hij vertegenwoordigt.

Art. 6.

De afdeling, gevormd door de leden van de groep van de distributie- en verbruikcoöperatieven, is bevoegd om bij de Nationale Raad voor de Coöperatie dubbele lijsten van candidaturen voor de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven ter erkenning voor te dragen, volgens de in artikel 2 van de wet van 20 September 1948 bepaalde modaliteiten.

Art. 7.

De Nationale Raad voor de Coöperatie wordt beheerd door een bureau samengesteld uit de voorzitter en twee ondervoorzitters. Deze worden verkozen door de Nationale Raad voor de Coöperatie en gekozen uit de vertegenwoordigers van de in lid 2 van artikel 2 dezer wet bedoelde bewegingen.

Le budget annuel, dressé par le Conseil, est soumis, avec la proposition de subsides, à l'approbation du Ministre compétent, qui inscrit les crédits nécessaires au budget de son Département.

Les modalités en vue de l'exercice du contrôle budgétaire et financier sont déterminées par arrêté royal.

Art. 8.

Les services du greffe et d'économat du Conseil National de la Coopération sont assurés par un secrétaire, et éventuellement un secrétaire adjoint.

Un arrêté royal fixe le cadre et le statut du personnel du secrétariat, ainsi que les modalités de fonctionnement de ces services.

Le secrétaire, ainsi qu'éventuellement le secrétaire adjoint, est nommé par le Roi, après consultation du Conseil. Les autres membres du personnel sont nommés par le Conseil National de la Coopération.

Art. 9.

Les dispositions des articles 11 et 12 de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'Economie sont d'application au Conseil National de la Coopération, en ce qui concerne l'autonomie fonctionnelle, les réunions périodiques des Présidents, le statut du personnel et l'accès au Service de Documentation institué auprès du Secrétariat du Conseil Central de l'Economie.

17 août 1950.

De jaarlijkse begroting, opgemaakt door de Raad, wordt met het voorstel tot toelagen ter goedkeuring voorgelegd aan de bevoegde Minister, die de nodige kredieten op de begroting van zijn departement uittrekt.

De modaliteiten met het oog op de uitoefening van het budgetair en financieel toezicht worden bij Koninklijk besluit vastgesteld.

Art. 8.

De griffie- en economaatdiensten van de Nationale Raad voor de Coöperatie worden waargenomen door een secretaris en, bij voorkomend geval, door een adjunct-secretaris.

Bij Koninklijk besluit worden het kader en het statuut van het personeel van het secretariaat alsmede de werkingsmodaliteiten van die diensten vastgesteld.

De secretaris, alsmede, bij voorkomend geval, de adjunct-secretaris, wordt benoemd door de Koning, na raadpleging van de Raad. De overige leden van het personeel worden benoemd door de Nationale Raad voor de Coöperatie.

Art. 9.

De beschikkingen van de artikelen 11 en 12 der wet van 20 September 1948 houdende organisatie van het Bedrijfsleven zijn van toepassing op de Nationale Raad voor de Coöperatie, wat betreft de functionele zelfstandigheid, de periodieke vergaderingen van de voorzitters, het statuut van het personeel en de toegang tot de documentatiedienst, opgericht bij het secretariaat van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven.

17 Augustus 1950.

Ed. LEBURTON,
E. ANSEELE,
A. SPINOY,
J. DEDOYARD,
A. DE KEULENEIR,
Alex. FONTAINE-BORQUET.